

"И мойта сянка се стопи...

И всички сенки се стопиха...

Остана само Ти... без сянка - СВЕТЛИНА, ЛЮБОВ..."

Да, животът в същността си е Благодат, но само от позицията на ЕДИННОТО СЪЗНАНИЕ - ако си успял да примириш противоречията и си станал способен на цялостно възприятие. Това означава, че самият ти не трябва да си фрагментарен, а е необходимо да си интегрирал своята вътрешна сянка. Всеки един от нас притежава вътрешна сянка, макар и не всеки да я осъзнава, тъй като тя е всичко онова, което... самоопределяйки се и заявявайки това, което искаме и се опитваме да бъдем... сме отхвърлили, защото не го харесваме, не го приемаме... дори не искаме да го видим и да признаем, че то съществува. Колкото по-яростно го отхвърляме, толкова по-дълбоко в нашето несъзнавано го изтласкваме – нашата вътрешна сянка става все по-плътна. И понеже я игнорираме, тя ни заявява своето присъствие по най-различни начини – избива в някакво заболяване или пък я проектираме във външната реалност, където под една или друга форма се срещаме с нещата, които сме потиснали в себе си и не искаме да видим. В някои случаи вътрешната ни сянка толкова се уплътнява, че възприемаме нейни проекции като халюцинации, които смятаме, че са реални. И колкото повече човек живее на принципа, че ТРЯБВА и се опитва да (си) налага контрол съобразно някакви правила, норми, догми... съобразно някакъв идеал

(
„Идеалът е жестоко нещо” според Кришнамурти), наложен от традицията, обществото, свещеното писание, учителя, родителя... толкова повече неща отхвърля, потиска, изтласква в своето несъзнавано. И по-голям става разрывът между него и неговата сянка. Но по един или друг начин тя му напомня за себе си, защото човек трябва да превъзмогне своята фрагментарност – двуполюсността на своето съзнание... Да престане да дели нещата на човешки и божествени, на добри и лоши, на светли и тъмни, на красиви и грозни... Да мине отвъд всякаква двойственост и да придобие цялост на съзнанието и възприятието. Действително здрав човек е единствено цялостният човек – този, който е успял да интегрира своята вътрешна сянка и е съединил небето и земята в себе си чрез седемцветната дъга на ЕДИННОТО СЪЗНАНИЕ.